

VRAJ: -MÁLO BOLO!

Sučany- Memoriál J. Doboša 27.3.2010

Komu bolo málo?! Nech mu jednu...! Však si ešte pamätám ako vlni tu všetci „Áčkari“ zdýmali čajsi ako jež z tých piatich výšľapov! Ono je pravda že to bol rekord za to obdobie, ako sa motám okolo týchto kopcobehačov. Ale oni si to tak pohundrávajú, ale vlastne sú radi, že sa môžu po tých kopcoch poničiť, aby potom mali pri tom pive dole o čom rozprávať. Pri jednom. Lebo keď pijú druhé tak sú už prichmelení a keď vypijú tretie tak sú mŕtvi. To viete – športovci! Odbočila som. (To ja rada!) Nuž organizátori aj avizovali, že po tých vlnajších hundrotoch to bude kratšie, ale zase až tak?!

- Fue, čo sa ondieš! (Fuentes teraz do mňa drgá, že aj tie dva výšľapy stačili, aby sa sebanasral tak, ako ešte nikdy. Ale otompotom.)

Aspoň tie ženy Áčkovie, mohli pustiť celou traťou. Síce by chlapci malokriváňski museli mrznúť o pár minút dlhšie. Česť ich poctivej výdrži tam hore! (Apropo: Niekedy na tomto Kriváni býva aj pekne?) Prečo toľko úvah na tému výšľapy? Lebo, a toto som chcela už minule po verticale povedať, sa nám tu rozmohlo také zvláštne kategorizovanie. Že Áčko, Béčko... a trať rovnaká.Ja viem ja viem, neprerušuj ma furt Fue! Nie som taká sprostá, aj ja som počula niečo o licenciách a tak... ale, no predsa. Takvô mi to prišlo až smiešno. (Ako vraví tetka Hošalová od nás, ktorú síce nepoznáte, ale inak sa to hodí teraz.) Ešte počkám kým bude Céčko a prihlásim sa aj ja.

Inak sa to zase, týtno Sučancom, podarilo eňoňuňo. Nuž vedia to. Majú na to aj dosť ochotných a šikovných ľudí a všetkých okolo, čo pomôžu. Hádám im to vydrží.

No idem vám povedať ako to prebehlo.

Počasiu, ako sa na Sučany patrí. Ráno Fuentes nakladal lyže, po dedine chodili tetky s dáždnikom, zasratí psy roznášali bahno kade mohli (aj mačky), celú cestu do Sučian pršalo... Počasie ako stvorené na preteky v skialpinizme. Ale zase oproti vlnajšku na Koniarku nepršalo, ale už poletoval sneh. Zaparkovali sme na bahnitej lúke a zvitáli sa s kdekým známym aj neznámym.

Chlapci sa chystali a ja som sa vybrala hore po trati... hore hore. Oproti vlnajšku sa išlo po zväžnici, prvých takých 300 m na lyžiarkach (Viktor tieto pasáže miluje), potom už na pásoch. Odpadla vsuvka so zbieraním dubákov vo svahu nad Koniarkou. A potom cik-cak prevažne ála Biela stopa SNP, aj keď sem tam sa ten chodník vztýčil, ako keď sa opilcovi cesta postaví. A potom hore nad pásmo lesa a tam bol, ako už tradične býva na Malom Kriváni, úplne iný svet. Zima ako sa patrí, vietor, sneh, hmľa... no mňam. Zapichla som lyže na rázcestí medzi Meškalkou a Krivánom a pridala sa k povzbudzujúcim organizátorom. Boli skvelí. Aj mi uliali. Z ťapiiek sa odpíjalo a na trať A-muži do prava sa odpájalo.

Pozerám, z hmly sa vynárajú prví pretekári. Frkli popri mne skoro ako na F1 pretekoch ani F1 nemali. Ale ja som starcov vyzerala, lebo že ak by... Aha Ondřík Pramuk ide a Štefan Faga... a to Fuentes je kde v r... tu je! No pod', pod'! Už to nie je ďaleko. A ani za tými dvomi nie je ten starigáň ďaleko. Dokonca Štefana, fagana jedného, dobieha. A Milan Styk? Relatívne dosť pozadu. Potom sa chlapi stratili v hmle. Ja som ešte povzbudila Viktora, čo sa z hmly vynoril, vyškrňal sa, tak ako to len on vie, tým úsmevom svojim sučanským (alebo to bolo od zimy?) a popod namrznutý štít na prilbe mi očami smutne naznačil: „A to už máme ísť dole?“ No čo už, vraj mu málo bolo.

Rýchlo som sa zviezla dole, kde sa chlapi prezúvali na druhý výšľap. Prišla som akurát včas, aby som nasratého Fuentesu uvidela. Lyža opretá o plece, zlezený pás mädlí v mokrej rukavici, zúfalo pozerá na stopu, čo sa dosť strmo z kontroly rovno hore pomedzi kosovku vinie.... zase mu nenalepil pás!!! Na druhom výšľape!!! A mi ráno vravel, že načo si bude brať na dva výšľapy dvoje pásov.

- Ťi somár, ťi kôň... (iné ani nespomínam, čo som mu...)

Štefanov zadok sa v hmle stráca, z druhej strany sa oranžová Milanova kombinéza vynára... No ak ty kvôli tejto somarine o miesto prídeš! Ani Rudo Kapusta tu nie je! Taká šanca! Fue maká, lyže utiera, pásy skúša, ale poznáte, čím viac sa snažíš, tým viac chýb sa kopí.

- No čo na mňa čumiš, Fue? Ja tiež nemám náhradné.

- Potrebuješ pásy?

Kto to, čo to? Paľo Brnčál – od tohto preteku si toto meno pamätám ☺ Záchrana v podobe kóltexu (pre nezasvätených: rozumej druh šľapacieho pásu), ktorý Fue namiesto zmrznutých rúk v chvate zubami trhá a naháňa čo sa dá. No... veľa sa toho už nedá. Na Meškalku je nie tak ďaleko, aby rýchlosť hore kopcom využil a dosť sa tam aj traverzuje a na tom ten kóltex moc nekľže. No a potom už len nejakých tých 5 km dole, dole. Súperi sa stratili v lese a.. no čo už! Alebo žeby predsa? Tak nakoniec to rozhodli lepšie navoskované lyže. (A vraj neboli pripravené!!! Paľo! Igor! Granko! ... kto to ešte potom večer do Fuentesesa pindal?!) Aspoň toho Milana Es Fue urobil.

Vyplynulo z toho niečo? A možno aj! Ondřík Pramukovie, Štefan Fagovie... a potom kto? No predsa Fue!!! No konečne!!! Išla som sa zjančiť, skoro ako na tej Krížnej, kde bol Fuentes už aj napísaný ako tretí, kým.... ten sopliak 40-ročný Kacobraninový nereklamoval, že už je starý. A tu? Zase voľáky Jánošík, otcamunaháňam, čo ho Štefan z Malina dotiahol, sa vtrel na bedňu. Takže kanárik, zase nič. ... teda nič! Ešteže, toho Viktora máme. Dobrý je ten chlap. Len keby ho tá Zuza Šucovje neprekorčuľovala furt, alebo neprejazdievala ...alebo že by sa na nejaké aj nové časy črtalo?

Udivíme ☺

Ergo: Dobre bolo. Až tak dobre, že málo bolo. ☺

A.F. 10-03-10